ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ.ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 984

ΔΕΥΤΕΡΑ
10
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 4 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 40
ΜΗΝΙΔΩΡΑΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΔΩΡΑΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 27.9 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 19.8 ΜΕΣΗ
ΥΓΡ. ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ ΙΟΝΙΟΝ Β ΜΕΤΡ ΕΩΣ ΙΣΧ ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΤΡΙΚ. ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΝ ΚΥΜΑΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 764.9

ΔΑΓΚΕΙΟΠΛΗΚΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

Ο κ. Βενιζέλος εισήλθεν εὐτυχῶς εἰς κατάστασιν ἀναρρώσεως, ὡς εἰσῆλθον εἰς κατάστασιν ἀναρρώσεως καὶ οἱ ἄλλοι πρὶν ἀναλάβωσιν ὑπουργικά. Ἀλλ' ἡ ἀνάρρωσις θὰ εἶναι, ὡς ἐκ πείρας γνωρίζομεν, βραδεῖα, ἴσως δὲ χρειασθῇ καὶ νὰ ταξειδεύσῃ ἀκόμη ὁ κ. πρωθυπουργὸς πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀτυχοῦς περιστατικοῦ διασαλευθείσης ὑγείας του. Ἐν τῷ μεταξὺ τί γίνονται ἢ τί θὰ γίνουν αἱ ὑποθέσεις τοῦ τόπου; Καὶ μὴ θεωρηθῇ, παρακαλοῦμεν, ἀντιπολιτευτικὴ ἔμφασις κατὰ τῶν κρατούντων ἡ τοιαύτη ἡμῶν παρατήρησις. Ἡ κυβέρνησις διαθέτει τὴν σχεδὸν παμψηφίαν τῆς Βουλῆς, ἡ ἐκ τυμπανηγορίᾳ εἶναι γνωπὴ, θὰ χρειασθῇ δὲ νὰ παρέλθῃ ποσὸς καιρὸς διὰ νὰ μετανοήσουν ὅσοι ἐνεπιστεύθησαν τὰ πάντα τὸ ἰσχυρὸν μεταπολεμικὸν συγκρότημα τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἐκ παρατήρησις ἡμῶν, γενομένη ἐν συναφείᾳ πρὸς ὅσα ἐγράψαμεν χθὲς ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης, ἀποβλέπει νὰ σταματήσῃ ἡ κρατικὴν ἐξάρθρωσιν.

Δὲν συνδεόμεθα πρὸς κανὲν πρόσωπον ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Βενιζέλου, δὲν ἐνδιαφερόμεθα νὰ διορίσωμεν ἀντιπρόεδρον οὔτε τὸν κ. Σοφούλην, οὔτε τὸν κ. Ζαβιτσιάνον, οὔτε ἄλλον τινὰ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως ταύτης εὑρισκόμενον, φρονοῦμεν ὅμως ὅτι διὰ νὰ λειτουργήσῃ τὸ πολίτευμα πρέπει νὰ λειτουργήσῃ ὁ θεσμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ὁ δὲ θεσμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου δὲν λειτουργεῖ ἀφ' ἧς ἠσθένησεν ὁ κ. Βενιζέλος. Ἡ πολιτικὴ ἐξουσία εἶναι διεσπασμένη, κατατεμαχισμένη—ἄραγε ἀπαρκτος—οἱ δὲ ὑπουργοί, ἐμπνέοντες ἴδιον ἕκαστος δημιουργικὸν ὄργανον καὶ σκεπτόμενοι κατ' ἰδιαίτερον ἕκαστος τόπον, γίνονται ἐνασυνειδήτως ἢ ἀσυνειδήτως πρύξενοι καταφῶν, κερδοσκοπιῶν, ἐξωφρενισμῶν.

Κυβέρνησις μὲ πρόεδρον νοσοῦντα ἢ ἀναρρωνύοντα, μὲ ὑπουργοὺς ἐπίσης, κυβέρνησις μὴ δυναμένη νὰ συνεδριάσῃ ἐλλείψει τυπικοῦ ἀντικαταστάτου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πῶς δύναται ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάστασιν; Πῶς δύναται νὰ λάβῃ ἀποφάσεις περὶ τῶν δημοσίων ὑποθέσεων; Πῶς δύναται νὰ εἶναι κυβέρνησις; Ἡ κατηγορία τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τῶν κυβερνήσεων συνασπισμοῦ, ὅτι ἦσαν ἀθροίσματα ὑπουργῶν ἄνευ ἑνοποιητικῆς συνοχῆς ἐφαρμόζεται πλήρως—πληρέστατα ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Βενιζέλου.

Εἴπαμεν ἀνωτέρω—τὸ ἐπαναλαμβάνομεν δὲ πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεως—ὅτι δὲν ἐμπνεόμεθα ἀπὸ ἀντιπολιτευτικὸν μένος, οὐδ' ἦτο ἄλλως τε μάταιον εἴκοσιν ἡμέρας μετὰ τὰς ἐκλογὰς νὰ προκαλέσωμεν τὸν λαὸν εἰς μετάγνωσιν διὰ τὴν ἐτυμηγορίαν του. Συνιστῶντες νὰ ἐπανέλθῃ εἰς ἰσχὺν ὁ θεσμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, δεικνύομεν ἁπλῶς τὸ ἐνδιαφέρον μας ὑπὲρ τῆς δημοσίων ὑποθέσεων, ὑπὲρ τῆς δημοσίας ὑγείας, ὑπὲρ τῆς φαλεΐας τῆς ὁπαδούσης, ὑπὲρ τῶν ἐν Γενεύῃ συνεννοήσεων, τὰς ὁποίας ἀφέθημαν εἰς τὴν ἀπόλυτον σχεδὸν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Παπαπάνου. Ζητοῦμεν ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἤτις εἶναι ἀκυβέρνητος παύσῃ νὰ εἶναι ἀκυβέρνητος καὶ ζητοῦμεν ὅπως παύσῃ ἡ Ἑλλὰς νὰ εἶναι ἀδέσποτον κράτος, κράτος πάσης νὰ εἶναι ἀδέσποτον κράτος, κράτος σχεδὸν ἀπὸ πυρετὸν καὶ ἀπὸ ἴλιγγον, κράτος σχεδὸν ἀγκειόπληκτον.

Δὲν ἀρνούμεθα, παρὰ τὴν φανερὰν ἡμῶν ἀντίθεσιν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ὅτι οὗτος εἶναι ὑπέρτερος τῶν ὑπουργῶν του, ὅτι εἶναι ἐμπειρότερος, ὅτι μέχρι τοῦδε ἐπιστρατεύσας τὴν πίστοσύνης τοῦ κοινοβουλίου εἶναι ὁ δικαιούμενος νὰ δέσῃ τὰς γενικὰς κατευθύνσεις εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἢ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας. Ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ λειτουργήσῃ ὁ θεσμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ καθ' ἣν περίοδον θὰ εὑρίσκεται εἰς ἀνάρρωσιν ὁ κ. Βενιζέλος, ἢ θὰ εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἀναπόδραστος. Ἂς διορισθῇ ἕνας ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἂς τεθοῦν ὑπὸ ἄμεσον ἐξέτασιν ὅλαι αἱ ἐκκρεμοῦσαι ἀπὸ τόσων ἡμερῶν ὑποθέσεις τοῦ τόπου.

Ἔχει τόσην περιφρόνησιν πρὸς τοὺς ὑπουργούς του ὁ κ. Βενιζέλος, ὥστε νὰ μὴ ἐμπιστεύεται εἰς αὐτοὺς οὐδὲ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας; Εἶναι λυπηρὸν καὶ νὰ κάμῃ τις παρομοίαν ὑπόθεσιν.

ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ„

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΙ Η ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ κ. ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΦΕΡΡΕΡΟ

Διερωτῶμαι ἐνίοτε ἂν δὲν παριστάμεθα ἐν Ἀνατολῇ, μὲ τὴν κινεζικὴν ἐπανάστασιν, μὲ τὰς συνεχῶς ἀναγεννωμένας ταραχὰς τῶν Ἰνδιῶν καὶ τοῦ Ἰράκ, μὲ τὰς ἀλύτους δυσχερείας μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, μὲ τὴν ἐξέγερσιν τῆς Περσίας καὶ τῆς Τουρκίας ἐναντίον τῆς ἐπιροῆς τῆς Εὐρώπης, μάρτυρες τῆς πρώτης μεγάλης δικαιώσεως τοῦ Αὐγούστου Κόντ.

Ἡ συσχέτισις θὰ φανῇ παράδοξος. Τί δύναται νὰ ὑπάρξῃ τὸ κοινὸν μεταξὺ τοῦ ἀνατολικοῦ χάους καὶ τοῦ ἐρημίτου φιλοσόφου, ὅστις ἐπεχείρησε νὰ ἱδρύσῃ μέσα εἰς ἕναν αἰῶνα σκεπτικισμοῦ τὴν θρησκείαν τῆς ἀνθρωπότητος;

Καὶ ὅμως... εἰς τὰς πυκνὰς σελίδας τοῦ μεγάλου θετικιστοῦ, καθεύδει ὕπνον μακρόν, ἀναμένον τὴν ὥραν τῆς ἀφυπνίσεως, ἕνα δρᾶμα τῆς ἱστορίας, τὸ ὁποῖον ἡ ἐποχή μας οὔτε παρεδέχθη, οὔτε ἀπέρριψεν, ὡσὰν νὰ ἐφοβεῖτο νὰ πεισθῇ. Κατὰ τὸ εὐρὺ αὐτὸ δρᾶμα τὸ δυτικὸν πνεῦμα δὲν ἔχει πλέον παραγάγει, ἀπὸ τριῶν αἰώνων, παρὰ κριτικὰς θεωρίας· ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν κριτικῶν θεωριῶν ἐγεννήθησαν αἱ ἐπαναστάσεις, γεννήσασαι καὶ αὐταὶ μὲ τὴν σειρὰν των θεωρίας τολμηροτέρας, αἵτινες ἐπροκάλεσαν ἢ θὰ προκαλέσουν τὰς ριζικωτέρας τῶν ἐπαναστάσεων. Ἀπὸ θεωρίας εἰς θεωρίαν καὶ ἀπὸ ἐπαναστάσεως εἰς ἐπανάστασιν ὁ κόσμος βαίνει πρὸς μίαν ἀναρχίαν, ἥτις θὰ καταστήσῃ σχεδὸν ἄλυτον τὸ πρόβλημα τῆς τάξεως καὶ τῆς ἐξουσίας. Ἡ Μεταρρύθμισις, αἱ φιλοσοφίαι τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος, ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις, αἱ φιλελεύθεραι καὶ δημοκρατικαὶ θεωρίαι, οἱ κοινοβουλευτικοὶ θεσμοί — πάντοτε κατὰ τὸν Κόντ, εἶναι αἱ διαδοχικαὶ ἐξελίξεις αὐτῆς τῆς μεγάλης ἱστορικῆς μεταφορφώσεως ἥτις ἐκ τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, τῶν στηριζομένων εἰς τὴν παράδοσιν καὶ τῶν τυραννικῶν, ἀνέσυρον τὸν ἐπαναστατικὸν δυναμισμὸν τῆς ἐποχῆς μας.

Ἡ θεωρία ἔχει ἕνα χαρακτῆρα πεσιμιστικόν ὁ ὁποῖος ἐξηγεῖ ἴσως τὴν μετρίαν ἐπιτυχίαν της. Θέλει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὅτι ὁ δέκατος ἔνατος αἰὼν κάμνει μίαν πεπλανημένην πορείαν καὶ ὅτι θὰ καταλήξῃ εἰς μίαν καταστροφήν, ἐὰν δὲν συμμορφωθῇ ἐγκαίρως πρὸς τὰς θεωρίας τοῦ φιλοσόφου καὶ δὲν ἀποκατάστῃ ἐκ νέου τὴν ἐξουσίαν. Δὲν ἐννοεῖ κανεὶς καλῶς, σύμφωνα μὲ τὸ σύστημα τοῦτο, διὰ ποῖον λόγον ἐθριαμβεύσαν ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας ὅλαι αἱ κριτικαὶ καὶ καταστρεπτικαὶ θεωρίαι, ἐκτὸς ἐὰν ὑποθέσῃ πλέον ὅτι εὑρίσκεται ἐνώπιον ἑνὸς μέρους τῆς ἀνθρωπότητος κυριευμένης ἀπὸ ἕνα μυστηριῶδες παραλήρημα.

Πόσον βάθος ἐν τούτοις καὶ πόση δύναμις, παρὰ τὰ παρουσιαζόμενα κενά, ὑπάρχουν εἰς τὸν ἐρημικὸν αὐτὸν φιλόσοφον. Εἰς τοὺς τελευταίους τόμους τοῦ ἔργου του «Μαθήματα θετικῆς φιλοσοφίας» ὑπάρχουν σελίδες περὶ τῆς συγχρόνου κοινωνίας, αἱ ὁποῖαι μοῦ φαίνονται πάντοτε ἐκ τῶν ἀληθεστέρων, ποῦ ἐγράφησαν εἰς τὴν ἐποχήν μας. Αἱ σελίδες αὐταὶ μᾶς βοηθοῦν νὰ κατανοήσωμεν τὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν διέρχεται ἡ Εὐρώπη ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἡ ὁποία ἀπασχολεῖ σήμερον τόσα καὶ τόσα συμφέροντα.

Διὰ ποῖον λόγον ὡρισμένα εὐρωπαϊκὰ κράτη κατέλαβον κατὰ τοὺς δύο τελευταίους αἰῶνας τόσα ἐδάφη ἢ ὑπέταξαν διὰ τῆς ἐπιροῆς των τόσους λαούς ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ; Διότι ἦσαν πλούσια, ὀπλισμένα προικισμένα μὲ πρωτοβουλίαν καὶ εὑρίσκοντο ἔναντι λαῶν βαρβάρων ἢ παλαιῶν πολιτισμῶν κακῶς ὡπλισμένων. Πόθεν ὅμως ἤντλησαν τὰ μεγάλα αὐτὰ τῆς Εὐρώπης κράτη, τὰ πλούτη των, τὴν τόλμην των, τὴν ἱκανότητά των, τὴν ταχύτητά των αὐτὴν καὶ πόθεν ἐπρομηθεύθησαν τὰ ὅπλα ἐναντίον τῶν ὁποίων ἦσαν ἀνίσχυροι νὰ ἀντιδράσουν αἱ αὐτοκρατορίαι τῆς Κίνας, τῆς Τουρκίας, τῆς Περσίας καὶ τὰ ἰνδικὰ κράτη;

Μέχρι τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος ἡ Εὐρώπη δὲν ἀπετέλει ἐξαίρεσιν εἰς τὸν κόσμον. Ὁ πολιτισμός της ἐξεκολούθει νὰ εἶνε βραδύς καὶ νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῶν παραδόσεων, καθὼς οἱ πολιτισμοὶ τῶν ἄλλων λαῶν. Καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ἔπεσε τὸ πνεῦμα τῆς παραδόσεως καὶ τῆς ἐξουσίας ἦτο ἰσχυρόν, αἱ φιλοδοξίαι καὶ αἱ δρέξεις περιωρισμέναι, ἡ ζωὴ ἁπλῆ καὶ ἡ ἐργασία βραδεῖα καὶ εὐχάριστος. Περισσότερον ἢ τελειότης παρὰ ἡ Δύναμις ἀπετέλουν τὸν ὑπέρτατον σκοπὸν τῆς κοινωνικῆς δράσεως· ἡ τέχνη εἶχε μεγαλυτέραν σημασίαν ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν καθὼς καὶ ἡ θρησκεία ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην. Ἐφ' ὅσον ἡ Εὐρώπη ὡμοίαζε μὲ τὸν ὑπόλοιπον πεπολιτισμένον κόσμον, οὐδεμίαν εἶχεν ἀποφασιστικὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν ἀσιατικῶν κρατῶν.

Ἀλλ' ὅταν τὸ κριτικὸν καὶ ἐπαναστατικὸν κίνημα, ἐκδηλωθὲν μὲ τὴν μεταρρύθμισιν κατέληξεν εἰς τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν καὶ εἰς τὴν μεγάλην βιομηχανίαν, ἡ κατάστασις μετεβλήθη. Ὁ κόσμος διστάζει ἀκόμη ὅταν κρίνῃ τὴν τεραστίαν ἀνατροπὴν τοῦ παρελθόντος, τὴν ὁποίαν ἐπέφερεν ἡ Εὐρώπη κατὰ τὸν δέκατον ἕβδομον αἰῶνα μὲ τὰς πνευματικάς, πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐπαναστάσεις της, ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ ἀμφιβάλλῃ κανείς ὅτι ἡ ἀνατροπὴ αὐτὴ ἐξαπέλυσε πρὸς ἕνα τμῆμα τῆς ἀνθρωπότητος πνευματικὰς ἐνεργείας, τὴν ὕπαρξιν τῶν ὁποίων οὐδὲ κἂν ὑποπτεύετο ὁ ἄνθρωπος μέχρι τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος. Διὰ τῶν ἀγνώστων αὐτῶν ἐνεργειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξαπελύθησαν αἰφνιδίως, ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἐδημιούργησαν ἕνα νέον πολιτισμόν, ὁ ὁποῖος κατέστησε τὰς δύο αὐτὰς ἠπείρους κυριάρχους τοῦ κόσμου.

Τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ μόνον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἰδῃ καθαρὰ ὁ Αὔγουστος Κόντ περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος. Ἀλλὰ μὲ πόσην ὀξυδέρκειαν ἀνεκάλυψε τὴν κρυφὴν ἀδυναμίαν τῆς τεραστίας αὐτῆς δυνάμεως! Τὰ μεγάλα γεγονότα ἐν Ἀσίᾳ μᾶς τὸ ἀποδεικνύουν. Ἡ κατακτητικὴ ὁρμὴ τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ ἦτο ἀναπλαστική. Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς ἐκαυχᾶτο ὅτι ἦτο τὸ κορύφωμα τῆς ἱστορίας, ἡ τελειοποίησις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ἐπεδείκνυε τοὺς αὐθεντικοὺς τίτλους τῆς ὑπεροχῆς του μὲ τοὺς θησαυρούς, τὰ θαύματα καὶ τὰς κατακτήσεις του. Οἱ ἀπειλούμενοι λαοί ἢ οἱ ὑποταχθέντες εἰς τὸν ἐπιθετικὸν αὐτὸν δυναμισμὸν ἀντέστησαν κατ' ἀρχάς· ἀλλ' ἤρχισαν νὰ ὑποκύπτουν, δηλαδὴ νὰ ἀναγνωρίζουν ὅτι εἶχομεν δίκαιον ὑποστηρίζοντες ὅτι εἰμεθα τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀσπάζονται τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἀρχάς μας, ἀρχίζουν νὰ ἐπιζητοῦν, καθὼς ἡμεῖς, τὰ πλούτη, τὴν δύναμιν, τὴν ἐλευθερίαν καὶ κατὰ συνέπειαν ἐξεγείρονται ἐναντίον μας.

Ἡ ἐξέγερσις τοῦ κόσμου ἐναντίον τῆς Εὐρώπης ἀποτελεῖ τὸν ὑπέρτατον θρίαμβον τοῦ νέου πνεύματος τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὸν κόσμον μαζὶ μὲ τὴν μεταρρύθμισιν. Ἡ ἀρχαία Ρώμη δὲν ἐγνώρισε τὸν παράδοξον αὐτὸν θρίαμβον, διότι εἶχεν ἕνα πολιτισμὸν στατικὸν καὶ στηριζόμενον ἐπὶ τῆς παραδόσεως. Κατέβαλε μεγάλας προσπαθείας, ὅπως δημιουργήσῃ διὰ κατακτήσεων τὸ κράτος της διότι δὲν εἶχεν ἐπὶ τῶν ἀντιπάλων της τὴν καταφανῆ ὑπεροχήν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ Εὐρώπη ἐπὶ τῶν ἰδικῶν της κατὰ τὸν δέκατον ἔνατον αἰῶνα. Κατώρθωσεν ὅμως ἡ Ρώμη νὰ μάθῃ εἰς τοὺς ὑποτεταγμένους εἰς αὐτὴν λαοὺς τὴν ὑπακοήν καὶ τὴν πίστιν. Ἡ Εὐρώπη τοῦ 19ου αἰῶνος ἐπεβλήθη εἰς τὸν κόσμον μὲ μεγαλυτέραν εὐκολίαν χάρις εἰς τὰ ὅπλα της, τὰ πλούτη της, τὰς μηχανάς της καὶ τὴν ἐπιστήμην της· ἀλλ' ἐπροπαγάνδισε παντοῦ τὸ πνεῦμα τῆς ἐξεγέρσεως.

Ὁ δυναμικὸς πολιτισμός μας εἶνε μία μεγάλη σχολὴ ἐργασίας, τόλμης, ἐνεργητικότητος, ἀλλὰ δὲν εἶνε καθόλου μία σχολὴ πειθαρχίας.

Αἱ μεταβολαί, τὰς ὁποίας ἐπέφερεν ἡ ἐν λόγῳ κρίσις εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ κόσμου, θὰ ἀσκήσουν μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως. Εἶναι πιθανόν, πολλοί λαοί, ἐν τῇ προσπαθείᾳ των ὅπως λυτρωθοῦν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ γίνουν ἀνεξάρτητοι, νὰ πέσουν διὰ μίαν ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον εἰς χεῖρας Κυβερνήσεων χειροτέρων ἀπὸ τὰς παλαιάς. Τὰ πολιτικὰ δόγματα, ποῦ δανείζομεν εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικήν, δὲν ἐφαρμόζονται εὐκόλως. Θὰ προκύψουν συνεπῶς δυσχέρειαι παντὸς εἴδους εἰς ὅλας τὰς χώρας.

Ἀλλ' αἱ δυσχέρειαι αὐταὶ καὶ ἡ παραχμὴ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἀφορμὴ των, ἐνδέχεται νὰ μᾶς κάμουν νὰ ὑποφέρωμεν, δὲν φαίνονται ὅμως προωρισμέναι νὰ ἐπηρεάσουν σοβαρῶς τὴν ἰσορροπίαν τοῦ κόσμου. Ἡ δύναμις τῆς Εὐρώπης δὲν ἐγκειται εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν κτήσεών της, διότι αὐταὶ εἶνε μᾶλλον μία ἐνδειξις τῆς ἐνεργητικότητός της· ἔγκειται εἰς τὸν παλαιὸν πολιτισμόν της, εἰς τὸν μεγάλον βαθμὸν τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως, εἰς τὸν ὁποῖον ἔφθασεν ὁ ἀτομικισμός της, εἰς τοὺς φιλελευθέρους θεσμούς, οἱ ὁποῖοι τὴν κυβερνοῦν σχεδὸν παντοῦ, εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς βιομηχανίας της, εἰς τὴν τόλμην μὲ τὴν ὁποίαν κατώρθωσε μέχρι σήμερον νὰ ἐμφυσήσῃ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν παλαιῶν στατικῶν πολιτισμῶν τὸ νέον πνεῦμα τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἐφ' ὅσον ἡ δύναμις αὐτὴ δὲν ἐξαντληθῇ, ἡ Εὐρώπη θὰ παραμείνῃ πάντοτε ἡ μεγάλη Εὐρώπη καὶ ἐὰν ἀκόμη αἱ κτήσεις της περιορισθοῦν.

Ὁ κόσμος θὰ μεταβληθῇ ὀλιγώτερον παρὰ ὅσον φαντάζεται κανείς διὰ τῆς μελλοντικῆς δημιουργίας ἑνὸς ἀριθμοῦ ἀνεξαρτήτων κρατῶν, μεγάλων ἢ μικρῶν, τὰ ὁποῖα ζητοῦν ἁπλούστατα ἰσότητα δικαιωμάτων ἔναντι τῶν ἄλλων. Ἡ νομικὴ ἀνεξαρτησία δὲν ἀποκλείει τὴν ἠθικὴν ἐπίδρασιν. Τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα εἶνε πλουσιώτερα, περισσότερον ἐξελιγμένα καὶ διοικοῦνται καλύτερον, θὰ ἐξασκοῦν πάντοτε μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα εἶνε μικρά, ἀνεξέλικτα καὶ κυβερνῶνται κακῶς. Ἡ ἐπίδρασις δὲ αὐτὴ θὰ εἶνε περισσότερον εὐεργετικὴ καὶ βαθεῖα, ἐὰν δὲν ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν της τὰ μέσα τῆς πολιτικῆς ἐπικρατήσεως.

GUGLIELMO FERRERO

ΕΝΩ ΟΜΙΛΟΥΜΕΝ ΠΕΡΙ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΛΟΓΟΥ κ. Κ. Δ. ΜΠΟΥΘ

[Ἐξεδόθη προσφάτως ἐν Λονδίνῳ μία λίαν ἐνδιαφέρουσα μελέτη τοῦ Ἄγγλου δημοσιολόγου κ. C. D. Booth ὑπὸ τὸν τίτλον: «Αἱ Κτήσεις τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Αἰγαῖον». Εἶνε μία ἀρτία ἐπισκόπησις τῆς Δωδεκανήσου ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης ἀποσπῶμεν ὡς λίαν ἐπίκαιρον τὸ κεφάλαιον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὴν πολιτικὴν τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον καὶ τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον προώρισται, κατὰ τὰ ἰταλικὰ σχέδια, νὰ παίξῃ ἡ Δωδεκάνησος.]

"Ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς Δωδεκανήσου ὑπὸ τοῦσα ἐπίσης νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ τὴν ἐπιδοκίμασιν τῆς ἀκυρώτου συνθήκης τοῦ 'Αγίου Ἰωάννου τῆς Μωριέννης.

Οἱ Σύμμαχοι, καὶ ειδικώτερον οἱ "Ελληνες, ἀνησύχησαν μεγάλως ἐκ τούτου, φόβοι δ' ἐξεφράσθησαν ὅτι ἡ 'Ιταλία θὰ ἐπωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἐλέψεις της ἐν Μικρᾷ 'Ασίᾳ καταλαμβάνουσα παρανόμως τὴν Σμύρνην καὶ οὕτω πως περιπλέκουσα μίαν ἤδη κρίσιμον διεθνῆ κατάστασιν. Ὁ κ. Βενιζέλος, ἐπωφεληθεὶς τῶν φόβων τούτων, οἵτινες εἶχον δημιουργήσει ἀντιϊταλικὴν ἀτμόσφαιραν ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ, ἔπεισε τοὺς Συμμάχους νὰ στείλουν ἑλληνικὸν στρατὸν δῆθεν καταλάβῃ τὴν Σμύρνην ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἡ ἑλληνικὴ καὶ αἱ ἄλλαι χριστιανικαὶ μειονότητες διέτρεχον σοβαρὸν κίνδυνον. Τὸ ἀληθὲς κίνητρον τῶν συμμάχων ὑπῆρξε, φαίνεται, ἡ πρόληψις ἰταλικοῦ πραξικοπήματος εἰς τὸν σημαντικὸν αὐτὸν λιμένα.

Κατόπιν τούτου, τὴν 15 Μαΐου 1919, ἑλληνικὸν στρατιωτικὸν σῶμα ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν Σμύρνην ὑπὸ τὴν προστασίαν γαλλικῶν, βρεττανικῶν καὶ ἀμερικανικῶν πολεμικῶν καὶ προέβη εἰς τὴν κατοχὴν ὅλων τῶν στρατηγικῶν σημείων τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων της. Ἡ ἀπόβασις αὐτὴ καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα, ἐν οἷς καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς ἑλληνικῆς ζώνης κατοχῆς πέραν τῶν ὁρίων τῆς στρατιωτικῆς ζώνης τῆς καθοριθείσης ὑπὸ τῶν Συμμάχων, ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παγίωσιν τῆς ἀντιστάσεως ἐν μέρους τοῦ νεοσυγκροτηθέντος τουρκικοῦ ἐθνικιστικοῦ κόμματος καὶ ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως ἡ κυριωτέρα αἰτία τοῦ καταστρεπτικοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου (1919—1922).

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ ΕΝ Μ. ΑΣΙΑ

'Από τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς συρροῆξεως ταύτης ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα δημιουργήσῃ δυσχερείας εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐν Μικρᾷ 'Ασίᾳ ἐπιχειρήσεις, χορηγοῦσα ὅπλα καὶ πολεμοφόδια εἰς τοὺς Τούρκους καὶ ὑποκινοῦσα τὸν πληθυσμὸν εἰς ἀντίστασιν. Καθ' ὃν στιγμὴν ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἠτοιμάζετο νὰ καταλάβῃ τὸ 'Αϊδίνιον, ἰταλικαὶ δυνάμεις ἀπεβιβάσθησαν εἰς Νέαν "Εφεσον καὶ βραδύτερον εἰσέδυσαν εἰς τὴν ἐνδοχώραν της χωρὶς κανένα τίτλον δικαιώματος ἢ ἐντολῆς.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ διπλωμάται ἐν Παρισίοις προέβαλον μετ' ἐπιμονῆς τὴν ἀξίωσίν των περὶ δημιουργίας ἰταλικῆς ζώνης ἐπιροῆς, ἥτις θὰ ἐξετείνετο ἀπὸ Ποντοράκλειαν ἕως τὴν 'Αττάλειαν ἐπὶ τῆς Μεσογείου, μὲ τὴν Δωδεκάνησον καὶ τὸ Καστελλόριζον ὡς νησιωτικὰ προχεχωρημένα σημεῖά της.

*Ὁ κ. Βενιζέλος, βλέπων ὅτι ἡ ἐπιτυχία θὰ ἦτο ἀδύνατος ἔναντι τῆς ἰταλικῆς ἀντιδράσεως, ἐπεζήτησε νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς 'Ιταλίας συνθήκην, ἥτις θὰ διηυθέτει τὰς διαφορὰς των καὶ θὰ ἐπέτρεπε τὴν δικαίαν διανομὴν τῶν κερδῶν, ἅτινα θὰ προέκυπτον ἐκ μ

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

"Εξ ήμερας εφάγομεν...

Πρωΐ, ένα όμορφο ατρέμα μπάτσινος από το παράθυρο κάτει μπαίνοντας γερ ν' ανοιγοκοκκινο το σκέλασμα στις πλάτες, ένω το μπαλκόνι, ο δάχνος διά νά ξεχειλωθή να ενσπήρη ο δάχνος διά νά γίνουν ενδεκαμίσης πού έκρεπε νά ενεργούνται τακτικώς διά νά εξ δυνηθούμε, ή τα έχει αυτηρή και μεθοδευτείται επί τούτου. "Αλλ' ως άφησαμε...την παρέα ξυνολογιών. Τελείωσαν δά λοιπόν μέτρα ώστε νά ελείνη ή συναρέσης αύτη; Δεν χτειώνεται μεγάλα πράγματα. Ολίγη καλή θέλησις και εξυπνάδα.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ Η Πατείχε η σχυρότη πρό δ τι εις τούς προσωρινούς υπαλλήλους της κρατικής γραμ. μή σταματήσουν ελπ ιλαχίστον εξαιρέσεως δυσκολίαι. Και τα ονόματα γεία τού Δήμου εν τη εκδίκει των συνεχίζει. Τα φρονεί! Δεν συνοικιών της Κατεχομένης Ανατολικής Θρά δλάβωσαν διά τής επιθήμιας α ένοικοι των ελλήνων και ιδιαίτερα τα ελληνικά δυνάμεων δια τούς πρόφυγας;

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος)

Ή Αυστριακή στέγη ηλευθέρωσεν Ιούνιος περί τάς 60.000 στρατιωτών, δστις ξεχωρισποιήθη ομάδας έναντίον τών Ιταλών.

Προτήτερα ή Ιταλία άπεναντι άδοβάς των στρατών της έβ' Ατταλείας, συλλογικών δυνάμεων και τών πολιτικών Τούρκων και παρατηρήσεων των πολιτικών πλεονεκτημάτων, τα οποία ευδοκιμεί να διασφαλίσει μετά τον πόλεμον. Δεν ήσυχιαν προνοίων, τα οποία αι Τούρκοι προϋπόστασα απόχρον.

Από τότε ένας της κατεχόμενον του στρατού των, τον 1922, οι "Ελληνες διεξήγουν άνευσν πάλεων, τη Μικρά Ασία, έπειναν στρατού εις τήν Ανατολήν και φαίνεται πως αι ιξιπλωθέντες από τον φοβισμένον και ιξιπλωθέντες από τον ισχυρισμόν ενδυμάς δτι ο Δωδεκάνησος εκδηχθείς την ιταλικήν πολεμικήν δε τελείως ανεξάρτητος στρατιωτικών των δυνάμεων, ήτις ήτο ανάγκη νά δρίσεται εις τήν ιδίαν ίσχυσιν δρέλεται εις τήν ιδίαν ίσχυσιν και κατηγορηθή τεχνίτα.

Επιχειρήσεις ή συνθήκη της Λοζάννης, την 24 Ιουλίου 1923, ήτις ίδωσε εις την Ιταλίαν πάσην κατοχήν της Δωδεκανήσου και τού Κουστελλορίζου, κατοχήν δπου εις αύτην μίαν «ξαιτερικήν» δρέλειαν εις τα στρατιωτικά, δεν φάλλουν, γιά σκοπόν ή κατάλληλος στενή.

Η ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΝΑΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΒΑΣΙΣ

"Οτι ή κυριαρχία τού κ. Μουσολίνι άναγνωρίζει την άξίαν των δώδεκα αύτών νήσων διά τούτον σκοπόν άποδεικνύεται άπό την μεγάλην προσοχήν την οποίαν προσέχουν εις το ρέλο και Λέρο. Εις την πρώτην κεφάλειαι στρατιωτικοί και στρατιωτικοί ναυτικοί έχουν κατοχή. Εργάλεία έχουν παρεχωρηθή διά την ελεύτειαν τών νήσων αύτών και δλοκληρώ ή σήραξις γενούσι ούς στρατιωτικούς σταθμούς. Λέρον δει σπουδαιότερα εργασία διεξήγουν τα 20 Πεζα δίκες, αί τον άριθμον φυσικόν δπλισμόν δπλισμένα μέ τα νεώτερα Λέρον δει σπουδαιότερα εργασία διεξήγουν τα 20 Πεζα δίκες, αί τον άριθμον φυσικόν δπλισμόν δπλισμένα μέ τα νεώτερα Ιλλιονικών μεγάλων πολεμικών σκαφών, κεφάλειος δε ναυτικάς έχει άνεγερθή, ένα μεγάλο ναυτικόν νοσοκομείον και μία ήδη έ χρήσει. Η άνατολική πλευρά της νήσου έχει όχυρωθή, τα οράνον σουτα τα παράλια και τα κυριώτερα σημεία μετεωρίζονται άπό νεοι πυροβολαρχίαι.

Στρατιωτικοί δρόμοι συνδέεται η σκηνή διά τής προκοπής πολεμικής ύλης, τα φάρια τούς δπλισμούς άνευσς εις τούς πλευσίους γραμμούς και τούς γενικούς σταθμούς δι' αισιοπίς Τυρρηνίου.

Μελισσοσι ή Κυβέρνησις της Ρώμης περί τής ανεγέρσεως εν σχέσει με τας προηγουμένας νήσους. Ιταλοί συγγραφείς, τών δποίων τό έργον φέρει την σφραγίδα τής κυβερνήσεως, δεν διστάζουν νά δηλώσουν δτι ή Ιταλία δεν δρκεί νά ένδιαφέρεται μόνον διά τήν δπλισιν τών νήσων αύτών, άλλά και διά τήν δπλισιν τών δλλήνων και ένδιαφερομένων διά τούς πρόφυγας;

Η ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

"Ολα αύτα πρέπει νά έρωτηθή... Στις άλλα πρέπει ν' άντέρ στ Μαρσάλι, τά συνεργάτης τού Γκάρντ Ντρουί του! Δυό δλομάδες τόρα και νά μήν πάς!

Τα Μαρσάλι, άλήθεια!... Τα μεγάλη, δπως διά γνώζεται πολ κανένα γλυκό. Σέχασες νά γράξης τήν ορυσέλα.

Πάσον...δύο ενγκάμα δγκωμασόν.

— Πώς έκανες σ' αύτά τά χάλια τα πανάρχαιο σου; Κάτι τό έξαλες...

Δκόμα στην κορυφή σου δέν έλειπε. Δκρα...

— Φτάνον, θεέ άδελφέ, τά σν μερα!

— Νά περάσης κι δν' τον πονηκιά...

Ή φωνή γίνεται πιό τραγική.

— Ελα, λοιπόν, καλμάνε! Σύπναλ!..

Θά κοιμηθής λιγάκι και ν' άνάγνωση...

— Δε τις άκουσα έχτες μπροστά στον κόσμο, με μιά δίζεια στήν Μαρίκο, πού φρίζετ τό χέρι της Σμίτερς, τής Ελλάς δλλά! Οχι γιάδονεις, δχι γιάδονεις, δν δέν παρεμπα κι' από την Κινά... Στο φρόνο μου... ...δεν σε έκδξα δμως... Πάτερας, να περάσης έστερα και μέ τούτο. Θά φάμε στήν μπριζόλ... Μά είδεσα!...

Ενα μεγάλο μπουκέτο άπό τήν δίλη Κυριακή: Θά είπε τα ή Ελληνικά πράξις... Τί;

— Τί; Τίποτε... Χαιρομένος...

— Χάνω, νά κοιμηθής! Τρέλα νά ήξερα τί θά έκανες έν δε ήμουν γιγλί... Δεν ξέρω δλλο έκανες. Αγγελή μου!... Θά κοιμήσουν δλλάξ είς δλας τας άγγελίας και είς δλους τούς χρόνους, χρυσέ μου, και αύτά θά ήτανε τό προτιμότερον!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Αί ιωσοδομίαι

Αρμεσθε κόσμος παρηκολούθησε την χρονικήν ένοχλίν των ιπποδρομιών. Δ' ένα μήνα ακριβώς θα κλείσουν τας θύρας των δια τον χειμερινόν. Εγκαίρως δμως ή ιπποδρομιακή Εταιρεία ανεκοίνωσε μίλλον φυσικά ιππικ, αί δποίαι θα γίνουν μέχρι τής 31ης Δεκεμβρίου. Η πρώτη συνάντησις θα γίνη μεταξύ τών ιππικών συλλόγων Σουλτάν άπέναντι 920 δρομ., τά δε δρόμενα θα είναι: Ιππασία 4λο—Φίλοι και Μέτοικοι 2λο—Σουλτάν άπέναντι 2λο δρομ. και στοιχίσεις των άποστελεσμάτων έχουν ώς έξής:

Πρώτη ιπποδρομία Πληγικών ίππων γ' κλ. ένδ άπόστ. 1100 μ. Πρώτος βλθεν ο Τρετσινιώτης με κ. Σκουλούρη μέ τον Ζέφυ, χρόν. 230, δεν. 2 Τζιλ. Νέα και ο Βίλος τού κ. Δούζου, με τον Μπαλή με 3 κλ.

Δευτέρα ιπποδρομία άροδικών ίππων 6' κλ. γ' κλ. Απόστ. 1200 μ. Πρώτος έβλεν ο Αρκάδ, τού κ. Α. Κεμαλή, μέ τον Ζέν, χρον 105, πλ. 40, δεύτερος ο Σπαρτιάτης τού Ερνεσίνο μέ τον Δημάκη, πλ. 35, τρίτος ο Σαρήγκο τού κ. Δήπου, μέ τον Ζέτρικο πλ. 25.

Τρίτη ιπποδρομία Αλληνικών και αγγλογενδελίνων ίππων, άπόστ. 1200 μέτρα. Πρώτος έβλεν ο Σκαλιστήρ τού κ. Σπύρου, με τον Δημάκη, χρον. 80, νικητής Ζεφύρου 4 Δεκ 2500 τρ. κ. Δούζου με τον Μπαλή, πλ. 40 δρχ. δεύτερος ο Τάς Μαχλή τού κ. Ν. Ρδζ, με τον Στέφανον.

Τετάρτη ιπποδρομία άροδικών ίππων γ' κλ. Απόστ. 1500 μ. Πρώτος βλθεν ο Αγαθός τού κ. Δημητρίου, χρον. 110, πλ. 35, δεύτερος ο Ν. Κλείμης μέ τον Ανδρέαν, πλ. 35 τον Ρήγαντρος τού κ. Νομικού, με τον Ρήγαντρος, πλ. 40.

Πέμπτη ιπποδρομία άγγλικών ίππων 4λο—Πέμπτος βλθεν γίνεται δρασιτέρα 4 Φίλοι Φίλοι τού κ. Σαρηγκίου, τα χρον. 65, πλ. 30, δεύτερος ο Νταλή τού κ. Πλάτων τον δίδον τα γ' κλ. Απόστ. 1200 μ. Πρώτος έβλεν ο Ολύμπιος τού κ. Ν. Ρδζ, με τον Στέφανον, πλ. 60 δρχ. δεύτερος ο Ανδρέας, χρον. 65, πλ. 30, δεύτερος ο Νταλή τού κ. Πλάτων τον δίδον τα γ' κλ. Απόστ. 1200 μ. Πρώτος έβλεν ο Ολύμπιος τού κ. Ν. Ρδζ, με τον Στέφανον, πλ. 60 δρχ. δεύτερος ο Αγαθός τού κ. Δημητρίου, με τον Μπαλή, χρον. 110, πλ. 35, τρίτος ο Ν. Κλείμης τού κ. Φ. Μαρίν με τον Ανδρέαν, πλ. 35 τον Ρήγαντρος τού κ. Νομικού, με τον Ρήγαντρος, πλ. 40.

Εκτη ιπποδρομία άγγλικών ίππων 4λο—Πέμπτος βλθεν γίνεται δρασιτέρα 4 Φίλοι Φίλοι τού κ. Σαρηγκίου, τα χρον. 65, πλ. 30, δεύτερος ο Νταλή τού κ. Πλάτων τον δίδον τα γ' κλ. Απόστ. 1200 μ. Πρώτος έβλεν ο Ολύμπιος τού κ. Ν. Ρδζ, με τον Στέφανον, πλ. 60 δρχ. δεύτερος ο Αγαθός τού κ. Δημητρίου, με τον Μπαλή, χρον. 110, πλ. 35, τρίτος ο Ν. Κλείμης τού κ. Φ. Μαρίν με τον Ανδρέαν, πλ. 35 τον Ρήγαντρος τού κ. Νομικού, με τον Ρήγαντρος, πλ. 40.

Εβδόμη ιπποδρομία 2λο—Πρώτος έβλεν ο Σκαλιστήρ τού κ. Σπύρου, με τον Δημάκη, χρον. 80, νικητής Ζεφύρου 4 Δεκ 2500 τρ. κ. Δούζου με τον Μπαλή, πλ. 40 δρχ. δεύτερος ο Τάς Μαχλή τού κ. Ν. Ρδζ, με τον Στέφανον.

Η ογδόη τον έπαιξαν ο Τσάρος δλλά δεν πρόφτασε... Τα φτανεί! Δεν τον τόσον δίδεσε τα δλλα την δεκάτη, δλλά δεν τον έπαιξαν ποτέ. Τα Μαρσάλι, δλλά δεν τον έπαιξαν ποτέ. Τα Μαρσάλι, δλλά δεν τον έπαιξαν ποτέ. Τα Μαρσάλι, δλλά δεν τον έπαιξαν ποτέ.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΚΔΗΛΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΔΥΣΦΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΝ ΑΣΤΟΡΓΙΑΝ

Μεταξὺ τῶν προσφύγων κατοίκων τῶν συνοικισμῶν 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν ἐσωτερικῶν συνοικισμῶν ἐπικρατεῖ μεγάλη δυσαρέσκεια διὰ τὴν πλήρη ἀνεργίαν ἐν μέρει τοῦ Κράτους ἀπέναντι των καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν ἐν τῇ μέσῃ τῶν ἀνωτέρω συνοικισμῶν, ἐνῷ ἀντιθέτως ἐπικρατεῖ ἀφθονία καὶ ἄνεσις εἰς τὰς ἀστικὰς συνοικίας. Ἡ δυσαρέσκεια αὐτὴ ἐξεδηλώθη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας μὲ ἔντονον τρόπον εἰς τὰς συνοικίας Νέαν Σμύρνην, Καλλιθέαν, Νέαν Κοκκινιάν, Ταμπούρια, Δραπετσῶνα, Κερατσίνι, Νίκαιαν, Ἀμπελάκια, Ἀγίαν Βαρβάραν, Χαϊδάρι, Περιστέρι, Ἀγίους Ἀναργύρους καὶ Κάμινα, ὅπου ἐκδηλώσεις ἀγανακτήσεως ἔλαβον χώραν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας. Ἡ ἀπογοήτευσις τῶν προσφύγων ἐκείνων εἶναι μεγάλη, διότι ἐπίστευσαν ὅτι ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι θὰ εὕρουν ἐργασίαν καὶ ἄνεσιν, ἀλλὰ ἀντιθέτως εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητοῦν ἐλεημοσύνην ἀπὸ τὰς ἀστικὰς συνοικίας. Ἡ ἀπογοήτευσις αὐτὴ ἐπιτείνεται ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνεργίαν ἐν τῇ ὁποίᾳ εὑρίσκονται. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπεσκέφθημεν τὸν κ. Ν. Καλλιάφαν, τὸν ἐκπρόσωπον τῶν προσφύγων τῆς Νέας Σμύρνης, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἐπὶ τῶν τελευταίως ἀναγραφεισῶν πληρῶν τοῦ ἀπελληγῆ, τοῦ ἀγνώστου ἀγρότου τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ ἀγνώστου ἀγρότου τῆς ἀπογραφῆς, τὸν ὁποῖον ἐπιμόνως ἐζήτησε νὰ μᾶς γνωρίσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀνταλλαγῆς, ἐπανῆλθε ἀπὸ τὴν Γενεύην ὁ κ. Ἀθ. Ἀνδρεάδης, ὁ ὁποῖος ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀγνώστου ἀγρότου ἐπιμόνως ἐζήτησε νὰ μᾶς γνωρίσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀνταλλαγῆς, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ μᾶς δώσῃ καμμίαν ἀπάντησιν. Ἐπὶ τοῦ ἀγνώστου ἀγρότου τῆς ἀπογραφῆς ἐπιμόνως ἐζήτησε νὰ μᾶς γνωρίσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀνταλλαγῆς ἡ ὁποία ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ τὸν ἀγνώστον ἀγρότον εἰς τὴν Ἑλλάδα

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΑΣ
ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ
ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΟΠΟΒΙΤΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ἐν σχέσει πρὸς τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας συνεννοήσεις, ἐγκυροι πληροφορίαι ἐμφανίζουν τὰς ἐν Γενεύῃ συνομιλίας τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τοῦ Σέρβου συναδέλφου του ἐντελῶς προκαταρκτικὰς καὶ μὴ δυναμένας νὰ δώσουν ὁριστικὰς ἐν προκειμένῳ κατευθύνσεις. Παρατηρεῖται συναφῶς ὅτι αἱ συνομιλίαι αὐταὶ δὲν ἀποτελοῦν ἢ ἐξακολούθησιν τῶν καὶ κατὰ τὸ ἐγγὺς παρελθὸν γενομένων θελιδοσκοπήσεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Βελιγραδίου, εἰς τὰς ὁποίας ὅμως ἡ τελευταία δὲν ἔδωσε τότε συγκεκριμένην συνέχειαν, περιορισθεῖσα εἰς ἀοριστίας καὶ γενικότητας.

Ἤδη, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐκδηλωθείσης ἐν Γενεύῃ διαθέσεως τῆς Γαλλίας ὅπως μεσολαβήσῃ καὶ πάλιν εἰς τὰς μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Βελιγραδίου συνεννοήσεις, ἡ συνέχεια τῶν ἐν λόγω συνομιλιῶν ἐμφανίζεται διευκολυνομένη, μολονότι ἡ γαλλικὴ παρέμβασις δὲν πρόκειται νὰ ἐπιζητηθῇ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον.

Δέον νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι τὴν εὐσιαστικωτέραν τροπὴν τῶν ἐν Γενεύῃ ἀρξαμένων συνομιλιῶν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις φαίνεται ὅτι ἐξαρτᾷ ἐκ τῆς προκαταρκτικῆς ἀποδοχῆς, ἀπὸ μέρους τῆς Σερβίας, ὡρισμένων γενικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσουν ὡς βάσις τῶν περαιτέρω συνεννοήσεων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, αἱ συνεννοήσεις, τιθέμεναι ἐπὶ πραγματικωτέρας βάσεως, θὰ ἠδύναντο νὰ διεξαχθοῦν ἐν Βελιγραδίῳ παρ' εἰδικῶν ἀντιπροσωπειῶν, ὁριζομένων παρ' ἑκατέρας τῶν κυβερνήσεων. Ἀλλ' ἡ περίπτωσις αὕτη εἶνε προφανὲς ὅτι δὲν ἐμφανίζεται τόσον ἐγγὺς πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, μία τῶν κυριωτέρων βάσεων εἰς τὰς ὁποίας ἐπιμένει ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εἶνε αἱ συμφωνίαι τοῦ 1923 διὰ τὴν ἐλευθέραν ζώνην τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τηλεγραφικὰς ἐκ Βελιγραδίου πληροφορίας, ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ἐβολιδοσκόπησε τὸν ἐκεῖ ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος περὶ τῶν ὁριστικῶν διαθέσεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΕΡΒΟΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴν κ. Πόποβιτς ἐστάλησαν ὁδηγίαι ἵνα καθορίσῃ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὰς τεχνικὰς λεπτομερείας τῶν προσεχῶν διαπραγματεύσεων.

Δέον νὰ προστεθῇ, ὅτι ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαυΐας ἔχουν ἤδη μελετηθῇ λεπτομερῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου, συνεπῶς δέ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐγκύρων σερβικῶν κύκλων, αἱ διαπραγματεύσεις θὰ ἐπισπευσθοῦν, εἰσερχόμεναι τὸ ταχύτερον εἰς τὴν τελικὴν φάσιν των.

Ἐπιθυμία τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως εἶνε, ὅπως αἱ καθαυτὸ συνεννοήσεις μὲ τὴν Ἑλλάδα ἀρχίσουν εἰς τὸ Βελιγράδιον διὰ τοῦ κ. Πολυχρονιάδου, μεσολαβοῦντος μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων, ἐστις εἶναι τελείως κάτοχος τοῦ ζητήματος ὡς παρακολουθήσας αὐτὸ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9 (Πρακτ. Χαβᾶς). — *Τηλεγραφοῦν ἐκ Βελιγραδίου ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Πολίτικα» γράφει ὅτι αἱ ἑλληνο-τσοσλαυϊκαὶ διαπραγματεύσεις συνεχίζονται ἐκ παραλλήλου εἰς Βελιγράδιον, Ἀθήνας καὶ Γενεύην. Ὁ κ. Κουμέγκοβιτς εἰδοποίησε τὸν ἐν Βελιγραδίῳ Ἕλληνα πρεσβευτὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε διατεθειμένη νὰ ἀρχίσῃ ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις, κατ' ἀκολουθίαν εἶνε πιθανὸν οἱ διάφοροι ἀντιπρόσωποι νὰ συγκεντρωθοῦν ἐν Βελιγραδίῳ προσεχῶς, καὶ μάλιστα πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Μαρίνκοβιτς.*

ΑΥΣΣΗΡΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΙΧΕΝ ΑΠΕΙΛΗΣΕΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Γενεύης, εἰς τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐπὶ τῆς συμβάσεως Καφαντάρη—Μολὼφ συνετέλεσε σημαντικῶς ἔγγραφον τοῦ προέδρου τῆς Μικτῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ρενιὲ πρὸς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπήν, τὸ ὁποῖον πᾶν ἄλλο ἢ εὐμενὲς ἦτο πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἄποψιν.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο τοῦ κ. Ρενιὲ ἀπεστάλη εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν εἰς ἀπάντησιν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην ἡμέραν δηλώσεων τοῦ κ. Καραπάνου ἐνώπιον τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκθέτει δέ, ὡς ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ, τὰς ἀπόψεις τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον τοῦ κ. Ρενιὲ ἐθεωρήθη ἐνταῦθα ὡς ἀποτελοῦν μίαν καθαρὰν πρᾶξιν συνηγορίας ὑπὲρ τῆς βουλγαρικῆς ἀπόψεως ἐπὶ τῆς συμβάσεως. Ἐν αὐτῷ ὁ κ. Ρενιὲ ἐζήτει ἐπιμόνως τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συμβάσεως ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἀπειλῶν ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ διακοπεῖν αἱ ἐργασίαι τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ αἱ πληρωμαὶ πρὸς τοὺς δικαιούχους. Μετὰ χαρακτηριστικῆς σκαιότητος, ἀφ' ἑτέρου λέγεται εἰς τὸ ἔγγραφον, ὅτι «εἶνε ἀργὰ πλέον, κατὰ τὴν γνώμην τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ μελετηθῇ ἄλλος τρόπος πληρωμῆς τῶν δικαιούχων.»

Ἐν τέλει τοῦ ἐγγράφου ὁ κ. Ρενιὲ ἐζήτησεν ὅπως ἂν μέχρι τοῦ τέλους τῆς συνόδου τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν δώσῃ ἱκανοποιητικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν θὰ ἀπαλλάξῃ τὰ οὐδέτερα μέλη τῶν καθηκόντων των ἐν τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ, διότι δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναλάβουν τὰς ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς κυρώσεως εὐθύνας.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9 (Τοῦ ἀν)τοῦ μας).— Ἐκ Γενεύης μετεδόθη σήμερον τὸ κείμενον τῆς ἐκθέσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας, ἐπὶ τῆς συμβάσεως Καφαντάρη-Μολλώφ.

Τὸ οὐσιῶδες μέρος τῆς ἐκθέσεως ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Μαρτίου τοῦ 1928 οἱ ἀντιπρόσωποι ἀμφοτέρων τῶν Κυβερνήσεων ἀνέφεραν εἰς τὸ Συμβούλιον ὅτι αἱ Κυβερνήσεις των θὰ ὑπέβαλον τὸ ταχύτερον τὴν συμφωνίαν εἰς τὰ οἰκεῖα Κοινοβούλια, παρὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐζητεῖτο ἡ κύρωσίς της. Ἡ κύρωσις ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας ἐγένετο δεόντως κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον. Ἡ ἐπιτροπή, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της τὰς γενομένας διαβεβαιώσεις πρὸς τὸ Συμβούλιον κατὰ τὰς συνόδους τοῦ Μαρτίου καὶ τοῦ Ἰουνίου, ἀνέμενεν ὅτι ἡ συμφωνία θὰ εἶχεν ἐπικυρωθῇ ἔκτοτε καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐπιτροπὴ λυπεῖται διότι δὲν συνέβη τοῦτο καὶ διότι μέχρι τοῦδε δὲν ὑπῆρξεν ἐνδειξίς τις ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εἶνε προητοιμασμένη νὰ ἀναλάβῃ ὅπως ἡ συμφωνία ὑποβληθῇ ἀμέσως πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν νέαν ἑλληνικὴν Βουλήν, ἤτις συνέρχεται κατὰ τὸν μῆνα οὗτον.

»Ἡ παρατεινομένη ἀναβολὴ τῆς κυρώσεως τῆς διεθνοῦς ταύτης συμφωνίας, ἥτις ὑπεγράφη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας, ὑπὸ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο μερῶν, ἀπειλεῖ σοβαρῶς τὸ ἔργον τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ ἀποζημίωσις τῶν μεταναστευόντων πληθυσμῶν, ἐκ τούτου δὲ προκύπτει ἐαρεία εὐθύνη. Τὸ Συμβούλιον θὰ ἐνθυμῆται τὰς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι ἀνεφύησαν εἰς τὸ παρελθὸν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἑλληνοβουλγαρικὴν Μικτὴν Ἐπιτροπήν, τῶν ὁποίων ἡ ἄρσις ἦτο σκοπὸς τῆς συμφωνίας τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1927. Ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ δύναται νῦν νὰ ἐπαναλάβῃ μόνον τὴν ἄποψιν τὴν ὁποίαν διετύπωσε καὶ εἰς προηγουμένας ἐκθέσεις της, ὅτι ἡ ἄμεσος κύρωσις τῆς συμφωνίας ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, δημοσιονομικῆς ἢ οἱασδήποτε ἄλλης, ζήτημα τῆς μάλλον ἐπειγούσης ἀνάγκης.»

ΔΙΕΠΙΣΤΩΘΗ ΔΙΑΦΩΝΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΤΟΥΣ & ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑ 30.000.000 ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΚΩΝ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ
Η ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐξεδηλώθη σοβαρὰ διαφωνία, περὶ τῆς ὁποίας εἶνε ἐν γνώσει καὶ ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ διαφωνία αὕτη προῆλθεν ἐκ τοῦ ἑξῆς: Ἡ κυβέρνησις ἔχει ἀναγράψει ὡς ἔσοδον εἰς τὸν προϋπολογισμόν της, τὸ ποσὸν τῶν 30.000.000 δραχμῶν προερχόμενον ἐκ τῶν τόκων τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου σταθεροποιήσεως, ἰσχυριζομένη ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ δάνειον τοῦτο συνήφθη ὑπὸ τοῦ δημοσίου, πρέπει κατὰ συνέπειαν καὶ οἱ τόκοι οὓς ἀποφέρει νὰ περιέλθουν εἰς τὸ Δημόσιον. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀμφισβητεῖ τὰς ἀπόψεις ταύτας τῆς κυβερνήσεως, ἰσχυριζομένη ἀντιθέτως ὅτι τὸ δάνειον τῆς σταθεροποιήσεως, συνήφθη μὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως χρησιμοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς ὑπ' αὐτῆς διὰ τὴν σταθεροποίησιν τῆς δραχμῆς —ἥτις σταθεροποίησις ἀποτελεῖ τὸν προορισμὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος— καὶ ὅτι ἑπομένως πᾶν ἐξ αὐτοῦ προϊὸν— οἱ τόκοι—πρέπει νὰ περιέρχεται εἰς τὰ διαθέσιμα τῆς Τραπέζης.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀνεφέρθη, ὡς εἶνε φυσικόν, εἰς τὴν δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Κ.Τ.Ε. ὁ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος παρατηρητὴς κ. Φίνλενσον δι' ἐνθέσεως, ἐγένετο δὲ καὶ ἡ σχετικὴ συζήτησις, χωρὶς νὰ δοθῇ εἰδέτι λύσις.

Ἐν τῇ ἐκθέσει του ὁ κ. Φίνλενσον ἀναφέρει ἐπίσης καὶ περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Φίνλενσον ἐν τῇ ἐκθέσει του κρίνει ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ παρόντος κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε ἱκανοποιητική, δεδομένου ὅτι τὰ διαθέσιμά της ἔχουν περιορισθῇ εἰς 30 ἑκατομμύρια δρ. Ἀπαραίτητον ὅθεν νομίζει ὁ κ. Φίνλενσον ὅτι δέον νὰ μεταβιβασθοῦν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ διεκδικούμενα ἤδη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τριάκοντα ἑκατομμύρια—τὰ ἐκ τῶν τόκων τοῦ δανείου σταθεροποιήσεως—ἵνα ἡ Τράπεζα ἔχουσα εἰς τὴν διάθεσίν της ἑξήκοντα ἐν ὅλῳ ἑκατομμύρια δυνηθῇ εὐχερέστερον καὶ ταχύτερον νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ της.

Ὁ κ. Φίνλενσον ἀναφέρει ἐν τέλει ὅτι ἐντὸς τριῶν καὶ ἡμίσεος μηνῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, λόγῳ τῶν φυσικῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ νέου οἰκονομικοῦ τούτου μηχανισμοῦ ἀπαιτηθεισῶν δυσχερειῶν, ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων πρὸς τὴν δυναμικὴν καὶ πραγματικὴν κυκλοφορίαν ἐμειώθη ἐπαισθητῶς. Οὕτως ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων, ὡς πρὸς μὲν τὴν δυναμικὴν κυκλοφορίαν ἠλαττώθη κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς 14ης Μαΐου μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 53.67 τοῖς ἑκατὸν εἰς 50.24 τοῖς ἑκατόν, ἤτοι κατὰ 3.43 τοῖς ἑκατόν, ὡς πρὸς δὲ τὴν πραγματικὴν κυκλοφορίαν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διαστήματος ἀπὸ 81.51 τοῖς ἑκατὸν εἰς 67.88 τοῖς ἑκατόν, ἤτοι κατὰ 13.63 τοῖς ἑκατόν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΖΗΤΗΘΕΝΤΑ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ
Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ
ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗ ΜΕΤ' ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς, συνειργάσθη χθὲς διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ κ. Μαντζαβίνου ἐπὶ ὅλων τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων ἐφ' ὅσον ἐγένετο συζήτησις ἐν Γενεύῃ.

Ὁ κ. Μαντζαβῖνος ἐξέθεσε τὰς γενομένας συζητήσεις εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ ὅσας αὐτὸς προσωπικῶς ἔκαμε μὲ διάφορα χθὲς ἡ πληροφορία ὅτι ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς θ' ἀναπτύξῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐν γένει τῶν λοιπῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων. Ὁ κ. Μαντζαβῖνος ὑπεστήριξεν ὅτι τὰ συμπεράσματά του ἐκ τῶν συνομιλιῶν ἐν Γενεύῃ εἶνε ἀπολύτως ἱκανοποιητικά.

Πληροφορούμεθα σχετικῶς ὅτι ὁ κ. Μαντζαβῖνος θὰ ὑποβάλῃ, κατὰ σύσταση τοῦ κ. Μαρῆ γραπτὴν συνοπτικὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν γενομένων ἐν Γενεύῃ συζητήσεων, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ συμπεράσματά του. Σχετικῶς μὲ τὰ κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τηλεγραφηθέντα ἐκ Γενεύης καὶ δημοσιευθέντα εἰς τὸν Τύπον ὅσον ἀφορᾷ τὰς συζητήσεις τὰς γενομένας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, θὰ ἐκδοθῇ ἐπίσημον ἀνακοινωθέν.

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΩΝ 2.000.000 ΛΙΡΩΝ

Ὅσον ἀφορᾷ ἐξ ἄλλου τὴν σύναψιν συμπληρωματικοῦ δανείου 2 ἑκατομμυρίων λιρῶν διὰ τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν, μᾶς παρέχεται ἡ πληροφορία, ὅτι ἡ σύναψις τοῦ δανείου τούτου εἶναι πρότασις τῆς δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε. Τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέκρουσεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ἀντιπροσώπων της, δηλώσασα ὅτι ἔχει ἴδιον σχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ προϋπολογισμὸς θὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἐνδεχομένας ἀνάγκας τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως. Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ κατόπιν τούτου, ἐνέκρινε τὰς ἀπόψεις ταύτας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Συναφῶς ὑπῆρχε χθὲς ἡ πληροφορία ὅτι ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς θ' ἀναπτύξῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ὅλον σχέδιον, δι' οὗ θὰ καλυφθοῦν αἱ προσφυγικαὶ ἀνάγκαι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων, γνωρίζομεν ὅτι ὁ κ. Καραπάνος, κατὰ τὰς γενομένας συζητήσεις, ἔθιξε καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τοῦ παρασχεθοῦν σαφεῖς ἐνδείξεις ὅτι ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ δεχθῇ τὴν τροποποίησιν τοῦ πρωτοκόλλου.

Ὑπάρχουν ἐν τούτοις πιθανότητες, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ συζητήσῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο μετὰ τῶν ἀφιχθησομένων προσεχῶς ἀντιπροσώπων τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε. κ. Σῶλτερ καὶ τινες ἄλλου μέλους αὐτῆς, διὰ τὴν μελέτην τῆς οἰκονομικῆς μας καταστάσεως.

Ὁ κ. Μαρῆς, ἤρχισεν ἤδη νὰ μελετᾷ τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἡμερῶν ἐζήτησε παρὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΕΙΣ ΣΥΝΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Θ' ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗ Η ΑΝΑΒΟΛΗ Ἤ ΟΧΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΕΙΝΕ ΠΙΘΑΝΗ Η ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας κυβερνητικῆς πηγῆς, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς θὰ ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις μετὰ τὴν ἔξοδον τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» εἰς ὑπουργικὸν συμβούλιον συγκροτηθησόμενον περὶ τὰ τέλη τῆς ἑβδομάδος. Τὸ συμβούλιον δὲν ἀποκλείεται νὰ συνέλθῃ καὶ ἐνωρίτερον, ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ τὸ ἐπέτρεπε.

Ὡς καὶ χθὲς ἐγράφομεν, ἡ ἐπικρατεστέρα γνώμη εἶνε ὅπως ἡ Βουλὴ συνέλθῃ κανονικῶς τὴν 17 τρ., ἀναβάλλουσα ἀκολούθως τὰς ἐργασίας της δι' ἀρκετὸν, μετὰ 15θήμερον ἢ μετὰ μῆνα, εὐθὺς ὡς καταρτισθῇ εἰς Σῶμα καὶ ἐκλέξῃ τὰς κοινοβουλευτικὰς της ἐπιτροπάς. Ὡς γνώμη τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν τούτοις ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται, συνερχομένη κατὰ τὴν τακτὴν ἡμέραν, καὶ νὰ μὴ ἀναβάλῃ καθόλου τὰς ἐργασίας της ἀλλὰ νὰ τὰς συνεχίσῃ κανονικῶς. Τοῦτο ὅμως δὲν φαίνεται πιθανόν.

Ὑπάρχει, ὡς γνωστόν, καὶ ἡ ἄποψις ὅπως ἡ κυβέρνησις, χρησιμοποιοῦσα τὸ ἐκ τοῦ Συντάγματος δικαίωμα, εἰσηγηθῇ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας νὰ κηρύξῃ διὰ διατάγματος τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, λόγῳ τῆς ἐνιδημίας.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Ἀλλ' ἡ ἀναφερομένη ἄποψις ἐμφανίζει τὸ μειονέκτημα ὅτι, γενομένη δεκτή, θὰ ἐπεβράδυνε τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ περὶ Γερουσίας νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἄλλως, συγκροτουμένης τῆς Βουλῆς εἰς Σῶμα, θὰ ἠδύνατο νὰ παραπεμφθῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἁρμοδίαν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, οὕτως ὥστε νὰ εἶνε ἕτοιμον πρὸς συζήτησιν εὐθὺς ὡς ἡ Βουλὴ ἐπαναλάβῃ τὰς κανονικὰς ἐργασίας της. Δέον δὲ νὰ σημειωθῇ, σχετικῶς, ὅτι ἡ κυβέρνησις θέλει νὰ παρουσιάσῃ ἑαυτὴν σπεύδουσαν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν κατὰ τὴν ἀρχικῶς προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν, τὴν 18 Νοεμβρίου.

Τοῦτο ὅμως, ὡς καὶ χθὲς ἐγράψαμεν, δὲν ἐμφανίζεται δυνατόν, διὰ τὸν λόγον ὅτι, ἂν ἀναβληθοῦν ἀποσαθήποτε αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἕνα μῆνα, ἡ συζήτησις διὰ τὸ περὶ Γερουσίας νομοσχέδιον θ' ἀπαιτήσῃ τόσον καιρὸν ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ πλέον ὁ διαθέσιμος χρόνος διὰ τὴν τεχνικὴν παρασκευὴν τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν κατὰ τὴν 18 Νοεμβρίου. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει εἶνε προφανές, παρὰ πᾶσαν διάψευσιν τῶν κυβερνητικῶν ἐφημερίδων, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν Γερουσίαν θ' ἀναβληθοῦν διὰ τὰ τέλη Φεβρουαρίου, ἐφόσον κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος ἡ ψηφοφορία δὲν εἶνε δυνατὴ εἰς ὡρισμένας περιφερείας.

Κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἡ ληφθησομένη ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἀπόφασις περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς θὰ συσχετισθῇ κατ' ἀνάγκην καὶ πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν καὶ τὸν χρόνον αὐτῶν.

Κατὰ τὸ συγκροτηθησόμενον ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ καθορισθοῦν ἐπίσης καὶ τὰ νομοσχέδια τὰ ὁποῖα ἡ κυβέρνησις θὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν της.

Μεταξὺ τῶν νομοσχεδίων τούτων, πλὴν τοῦ περὶ Γερουσίας, περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν ἐπὶ δικτατορίας ἐκδεδομένων διαταγμάτων τὰ ὁποῖα, μὴ κυρωθέντα ὑπὸ τῆς παρελθούσης Βουλῆς, παραμένουν ἐκτοτε ἐκκρεμῆ. Διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐκ τῶν διαταγμάτων τούτων ἐξαρτωμένων δοσοληψιῶν, ἔχει ἀποφασισθῇ ὅπως ἕκαστος ὑπουργὸς καταρτίσῃ νομοσχέδια διὰ τὰ ζητήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου του.

Ἐκ τῶν πρώτων ἐπίσης, κατὰ τὰς παρεχομένας πληροφορίας, ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλήν: τὰ νομοσχέδια τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν δίωξιν τῆς ληστείας ὡς καὶ τὸ περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν δύο ἀστυνομικῶν σωμάτων.

ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΔΙΩΞΙΝ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ
ΕΙΔΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΙΣ ΗΠΕΙΡΟΝ
ΚΑΤΑΡΤΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΞ ΑΝΔΡΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΟΣ

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ἐδέχθη χθὲς ἐν Κηφισίᾳ, ἔνθα διαμένει, τὸν Ἀρχ